

Wmz

Het is voor een adviseur in marketing-communicatie die veel ad hoc met deadlines werkt administratief onmogelijk om vooraf alle kosten in kaart te brengen. Ook is het financieel gezien uitermate onwenselijk om vooraf te offrenen. Werkzaamheden naar aanleiding van ad hoc beslissingen bij de opdrachtgever zijn niet te overzien. Zaken doen gebeurt op zakelijk vertrouwen tussen de opdrachtgever en leverancier, heldere afspraken en transparantie in werkzaamheden en gemaakte kosten.

—

Zelfstandigenverklaring

Als adviseur werk ik met staffeltarieven die zowel boven als onder de 75,- liggen. Voor kleinere bedrijven met een beperkt budget biedt ik hiermee voordeel als ze meer uren afnemen. Ik vind het heel belangrijk dat ik start-ups en kleine bedrijven kan helpen zich professioneel in de markt neer te zetten. Dat vraagt vaak een flinke investering van hun kant aan het begin van de positionering van het bedrijf in de markt. De staffeltarieven maakt dat ze professioneler kunnen communiceren met de markt en dat een lange termijn relatie tussen mij en mijn opdrachtgevers voor de hand ligt.

Werkzaamheden in de marketing-communicatie zijn vooraf onbekend en worden vaak ad hoc gevraagd, bijvoorbeeld als een klant besluit aan een beurs mee te doen. Het kan zijn dat klanten jaren niet van zich laten horen, omdat de basiscommunicatie op de rit staat. Als er na verloop van tijd een fusie, groei of internationalisering plaats vindt is er ineens veel nieuwe marketing-communicatie nodig, zowel op strategie niveau als bij ontwikkelen van middelen. Dit zijn groeiprocessen waarvan het tempo en de doorlooptijd door de klant bepaald worden. Als ZZP-er kan ik hier geen enkele invloed op uitoefenen. Het is dus onmogelijk om hier een administratieve periode van 1 jaar of 6 maanden aan te koppelen.

Facturatie naar klanten en de frequentie daarvan gebeurt in onderling overleg tussen opdrachtgever en leverancier, daar heeft verder helemaal niemand iets over te zeggen naar mijn idee.

Mvg

www.suzannedonker.nl

Reactie op de Wet Minimumbeloning Zelfstandigen (Wmz) en de Wet Zelfstandigenverklaring.

1. Volgens het regeerakkoord moeten zelfstandige ondernemers meer ruimte krijgen om te ondernemen en moeten schijnconstructies (waar ondernemers last van hebben) worden voorkomen. Deze beide wetsvoorstellen zijn nadelig voor ondernemers en hun opdrachtgevers. Bovendien werken deze wetsvoorstellen schijnconstructies juist in de hand.
2. Deze zeer complexe regelgeving zorgt voor nog meer onduidelijkheid voor alle opdrachtnemers en alle opdrachtgevers, waardoor grote problemen ontstaan in de uitvoering en de naleving van deze wetgeving.
3. De veelheid van complexe administratieve verplichtingen geldt niet alleen voor hoog- en laagbetaalden, maar voor alle ondernemers en opdrachtgevers, inclusief particuliere klanten. Dat kost substantieel extra tijd en geld, enkel om te kunnen vaststellen of en hoe een bepaald uurtarief (€ 16 en € 75) wordt berekend en betaald aan twee groepen van beperkte omvang.
4. De Wmz wil een minimum uurtarief garanderen voor laagbetaalden, die geen werknemer zijn. Deze groep is bij uitstek prijsnemer, heeft zelf weinig invloed op de prijsvorming, al dan niet op basis van een uurtarief en is veelal niet bij machte om zelf aan de administratieve verplichtingen te voldoen. Uitbesteding van administratie brengt extra kosten met zich mee, die men op geen enkele wijze kan compenseren. Doet men dit toch zelf, dan is er kans op (onbedoelde) fouten en overtredingen, met als gevolg hoge boetes. Zo mist dit wetsvoorstel volledig haar doel.
5. De Wmz wil onderbetaling aan de onderkant van de arbeidsmarkt voorkomen. Onderbetaling wordt in de meeste gevallen veroorzaakt door schijnconstructies met sterke kenmerken van afhankelijkheid. Het is de vraag of men dan nog kan spreken van ondernemers. Dit wetsvoorstel doet niets aan het voorkomen van deze schijnconstructies en zal onderbetaling dan ook niet kunnen voorkomen.
6. Door de Wet Zelfstandigenverklaring worden niet alleen zelfstandige ondernemers, maar ook “werknemers” die minimaal € 75/ per uur verdienen, uitgezonderd van loonheffing en premieafdracht door hun “opdrachtgevers”. Daarmee legaliseert de overheid schijnconstructies aan de bovenkant van de arbeidsmarkt. Dat is niet in het belang van zelfstandige ondernemers. Er is bovendien een volstrekt onuitvoerbare taak weggelegd voor de Belastingdienst om te beoordelen of deze werkenden wel of geen ondernemer zijn om in aanmerking te komen voor fiscale ondernemersfaciliteiten. Dit is niet te handhaven.

7. Alle ondernemers, die niet tot de (beperkte) groep van laagbetaalden (€ 16) of hoogbetaalden (€ 75) worden gerekend, zullen door deze wetgeving worden getroffen met nodeloze (administratieve) verplichtingen op straffe van hoge boetes.
8. Voor het grootste deel van de zelfstandige ondernemers en hun opdrachtgevers wordt in deze wetgeving geen rechtszekerheid geboden. Zij zijn aangewezen op een Webmodule, waarvan de uitkomst alle kanten op kan gaan. Ook de toepassing van deze Webmodule zal zorgen voor extra administratieve lasten voor opdrachtgevers en opdrachtnemers.
9. Deze wetsvoorstellen voldoen in geen enkel opzicht aan de eisen van doelmatigheid, uitvoerbaarheid en handhaafbaarheid.
10. Beide wetsvoorstellen bieden geen oplossing voor de bestaande problemen, beperken de ruimte voor ondernemers, werken in het nadeel van alle zelfstandige ondernemers en opdrachtgevers, ook particuliere klanten. Daarom dienen de Wet Minimumbeloning Zelfstandigen en de Wet Zelfstandigenverklaring niet te worden ingevoerd.